10de Jaargang — Curaçao den 3n. Juni 1893 — N° 492

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De Jubelfeesten te Rome

De blikken en harten van millioenen wenden zich dit jaar naar de Eeuwige Stad, waar de grijze Opperpriester, Paus Leo XIII zijn jubelfeest viert.

Duizenden stroomen er heen, om bij de triomfen des Pausen persoonlijk tegenwoordig te zijn, de betuigingen hunner gehechtheid aan den H. Stoel uit te spreken en tevens ook getuigen te zijn, dat Rome's overweldiging een onrecht, een slavenboei is, den hoogsten vertegenwoordiger der vrijheid aangedaan.

Niet echter die verknochte schaar alleen aanschouwt de onhoudbaarheid van 's Pausen toestand, neen, ook uit het koor der tegenstanders gaan gedurig stemmen op, die voldingend bewijzen, dat het Romeinsche vraagstuk nog altijd het zwaard van Damocles is, hangende boven het hoofd van het jonge Eéne Italië.

Men meene niet, dat deze getuigen tot de minsten behooren. Het artikel "*the police of the pope*" in een der grootste Engelsche tijdschriften: *The contemporary review*; een in het Fransch uitgegeven geschrift over 's Pausen verhouding tot Duitschland van den vermaarden geheimraad Professor *Geffcken*, die door de openbaarmaking van Keizer Frederiks dagboek den ijzeren kanselier zoo geweldig deed toornen; een open, op laatdunkenden toon gestelden brief van den Italiaanschen staatsman Bonghi mogen onder de vrienden niet voor klakkeloos geschrijf gehouden worden. Maar waartoe deze binnen een jaar op elkaar gevolgde geschriften — de *Civil Cattolica*, de *Osservatore Romano* en de liberale *Revue des deux mondes* hebben de eer gehad den H. Vader met den schitterenden uitslag te verdedigen — indien het Romeinsche vraagstuk is opgelost?

Neen het is verre van zijn oplossing, getuige de viering van het zilveren huwelijksfeest van koning Humbert en gemalin waar het blijkbaar niet buiten spel gebleven, maar de inzet geweest. Bij lezing der artikelen der officieele dagbladen, schreef de *Moniteur de Rome*, blijkt het meer en meer, dat de feestelijkheden ter eere van het Quirinal bedoeld zijn als tegenhanger en tegenwicht van de treffende en grootsche plechtigheden waarvan het Vatikaan nog steeds het tooneel is. Iedereen weet zeer goed dat koning Humbert en koningin Margaretha eerst besloten hadden hun zilveren bruiloftsdag in huiselijken kring te vieren. Maar na den luister en het welslagen van het Pontificale jubilé veranderde de Italiaansche regeering van meening; waarom is gemakkelijk te raden, en spande zij alle krachten in om aan dit huiselijk feest het karakter te geven van een demonstratie ten gunste der dynastie, van een staatkundige vertooning.

De *Italia reale* van Turijn drukt zich over dezelfde zaak volgenderwijze uit: Om den indruk der manifestaties ter eere des pausen krachteloos te maken, hebben de gebieders van Rome de bazuin gestoken en naar de vier windstreken een pelgrimstocht naar Rome aangekondigd voor de zilveren bruiloft der Souvereinen van Italië. Het gezond verstand en de meest alledaagsche voorzichtigheid eischte het niet minder, dat deze bruidloft niet te Rome, zoude gevierd worden, maar te Turijn, waar het neutrale karakter des lands geen schade zoudoen aan de populariteit dier feesten. Maar het jubilé op het Quirinal moest tegen het Vatikaansche opwegen en men heeft eene vergelijking willen opzetten om volgens de luidruchtigheid dezer plechtigheden te beoordeelen, wie de wettige vorst is — de koning of de Paus. Daarvandaan dat alle overheden aan het werk zijn getogen en dat alle hefboomen van het enthousiasme in beweging gesteld werden, als daar zijn: het bezoek van den Duitschen keizer, de groote revue der troepen, kostbare schouwspelen, reizen op kosten der liefdadigheid. Zoo wilde men de pauselijke feesten overschaduwen en ze uit het geheugen der volkeren doen verdwijnen.

Men kan er de Italiaansche regeering niet al te hard over vallen, dat zij in ernst de dwaze gedachte voedde de pauselijke feesten in de schaduw te stellen door de luidruchtigheid en het praalvertoon der officieele feestelijkheden ter eere der koninklijke familie. Dat is weer een der nootlottige gevolgen van de samenwoning der twee mogendheden. Het is best te begrijpen, dat alles wat de zedelijke positie van den Paus verhoogt, den mededinger een doorn in het oog is en hem prikkelt tot een moeilijke en gevaarlijke concurrentie. Maar wie begrijpt niet de ijdelheid van dergelijke pogingen. Het Pausdom is Rome en Rome is het Pausdom. Tusschen de twee termen dezer vergelijking is er op den langen duur geen plaats voor een anderen.

Het wekt slechts verwondering dat de *impressarii* der officieele Italiaansche feesten het trekken van zulke gevaarlijke paralellen hebben aangedurfd?

Al ontwikkelde de italiaansche dynastie een machts- en praalvertoon, dat nog aan iets anders dan klatergoud deed denken, ook dan zelfs zou de vergelijking niet ten haren gunste uitvallen,

Hoeveel grooter en verhevener is toch des Pausen zedelijke macht dan die der meest trotsche mogendheden door stoffelijk krachten! Ontroond en gevangen als Leo XIII is, kan er geen mogendheid worden aangewezen gehoorzaamd en geërbiedigd als hij.

Hoe meer zich dan ook de Italiaansche regeering inspanne om bij vreemdeling en landzaat den indruk te weeg te brengen, dat zij de eenige meesteresse is in de Eeuwige Stad, hoe helderder het in het oog zal springen, dat de Romeinsche kwestie nog altijd hangende is.

MEIBETOOGINGEN

De Meibetooging der werklieden is op 2 Mei in alle Landen van Europa rustig afgeloopen. Wel hadden in verschillende hoofdsteden werkstakingen en manifestaties plaats, waarbij het hier en daar tot kleine botsingen kwam, maar nergens namen die een bedenkelijk karakter aan of openbaarde zich een geest van kwaadaardig verzet. Ook werd men nergens door dynamiet-ontploffingen opgeschrikt, als verleden jaar op den 1n Mei in België zooveel ontsteltenis verwekten. Hadden niet de socialisten allerwegen door vergaderingen en enkele optochtjes gezorgd de agitatie slepende te houden, de werklieden zouden over het algemeen voor de geheele achtuursche beweging zich dit jaar niet meer warm gemaakt hebben. Verleden jaar, toen 1e Mei op Zondag viel, kon men het er van nemen om mee te doen aan de betooging; maar nu er om verzuimd moest worden, lieten de rustige werklieden, behoudens eenige deelneming aan avondvergaderingen, de manifestatie liefst over aan de gewone Maandaghouders en de socialisten van beroep. In enkele fabrieken nochtans had men, met averechtsche begrippen van Zondagsrust, Zondag gewerkt om zonder verlies Maandag te kunnen staken! Ook hadden eenige belgische en fransche fabrikanten zelven het initiatief genomen door, uit voorzorg, hun fabrieken voor één dag te sluiten en dus hun werklieden tot staking te *dwingen*; ook degenen die liever wilden werken!

Allerwegen waren overigens zeer uitgebreide politiemaatregelen geno-

FEUILLETON

DUELO DI FULGENCE

—(○)—

Di berdad, Fulgence dici, cendiendo un trabuco, mi tambe a tabatin mi duelo, i anto un duelo masjar gracioso, koe podiser su historia lo doena boso algun momento leger.

Pakiko mi a bringa? Mi no ta corda e pleito mas, ma esaki mi por sigura boso koe mi contra-partida no tabatin razon. Sin tin node di tin un natural guerrero, mi no ta gusta koe hende ta trapa mi dede di pia; un cuestion di smaak, no?

Scucha anto. Tende aki kiko a pasa mi.

Tabata anochi na un conciertoe, si mi ta recorda mi. Un señorito, bisti na última moda, koe hende por a ripara na un distancia di binti paso pa su holor dusji, coe un palabrá, un fatuo completo, tabata usa expresion tan inconveniente coe un mucha muher koe tabatin ai, koe mi a pidié políticamente di troca su combersacion. Es spiertamentoe-aki na politesa no a gusté i el a doena mi di conoce esai coe palabra masjar biboe. Riba esai mi a doené un contesta basta sterki, el a zundra mi, i mi, perdiendo mi paciencia, mi a dal é un mep. Esai naturalmente, tabata muchoe duroe, nan a parti kartji, nos a bai, i un bez nos a combini riba algun cos i haja testigoe. Esakinan a resolvé koe duelo lo tuma lugar su manecé den un park for di ciudad.

Awor lo mi presenta boso mi testigonan. Probablemente ningun di boso conocé nan. Tabata roemannan Matias, dos homber grandi, seis pia haltoe, hanchoe i balente na proporcion, Dos mucha balente, franco i custumbrá na mi, no obstante toer poerbamentoe amigoe, koe awendia poco hende ta haja. Mi a haci bon di scohe net nan, manera boso lo mira despues.

Despues di a doena boso un poco informacion asina, mi ta bolbe na mi cuenta atrobe. Tabata cuat'or di mainta, ora dos roemannan Matias i mi, a jega na e lugar determiná.

Apenas tabata di dia, un awaceroe fini, masjar frioe tabata cai, koe tabata pasa te den bo cueroe.

E camina koe nos tabata, tabatin algo tristoe; tabata un lugar habrí, na oenda espuma tabata toerdi sono di pasonan i na oenda silencio tabata kibra solamente pa ruido di e catarata alegá of di un rama morto. Nos lo bringa coe spada i como nos secondantnan tabata convencí koe nos consecuencia i na un otro banda koe e cos mester a keda secreto, nan a dicidí di no trece un dokter.

Mi contra-partida i su secondantnan a jega algun minuut despues di nos; tres perfecto tipo di tres fatuo, berdadero chambon (bobo i sin coerasji), es decir, hende koe ta uni bobedad coe incorregibilidad. Toer tres na última moda di dia of mihor na di segundo dia: ahorrecible coe nan sombré rondó coe rand di miniatuur; coe carson hanchoe bistí, koe mester a tapa nan pia largoe i coe sapatoe na pia — nan tabata parcé caha di vió!

No hari, senjores, tal caracter boso por mira toer dia den cafénan, riba caja,- na oenda koe boso kier.

Na momentoe koe e senjornan ai a saca for di nan koffer di biaha, e dos spada koe nan a bini coe nan, mi a doena un sinjal; roemannan Matias a boela lamanta, nan a tira spadanan diez paso afó, mientras testigoenan di mi contrapartida a hajanan chocá i frená pa dos tres braza, koe tabata mas duroe koe baston di heroe.

Tabata pa nan imposibel di haci cualkier movementoe.

Na e mes tempoe mi a cohé mi contrapartida na su cintura boeté na un posicion horizontal riba mi braza robez i mi a doené coe mi mân drechi,.... (boso ta hari? ha! net, boso a comprendé mi). Mi a doené anto un mihor sota koe nunca su tata a haci coe un di su muchanan hacidor di respondi, ora el tabata haja nan coe mân na wea. Apenas nan a bini bei di nan sorpresa koe nan toer tres a coeminza un bez frega i ranca pa salba for di mân di nan cipier.

Si boso move of papia un palabra.... "roemannan Matias a menaza. Un bista di wowo riba mi adversario infortunado a perfeccioná nan pensamentoe.

E dos testigoenan a stop un poco també pa papia un cos.

Lo que ta mi prisionero, el tabata drei coe forza di braza p'é hajé los i el tabata doena protestacion di mas duroe.

Ta abominabel! Bo a hiba mi den un las!...." etc. etc.

Promer mi a largé caba di zundra, ma ora su cabez a bini poco pareuw, mi a tene un speech, casi di siguiente contenido:

Respetable senjor, e castigoe chikitoe koe mi a haci bo sufri tabata pa paga bo di e cosnan di mal crianza di ajera.

Despues koe bo a doena bo mes persion di papia coe un persona decente i ainda coe un mucha-muher hoben, cos

men om op alle gebeurlijkheden voorbereid te wezen; maar slechts op enkele plaatsen was een krachtig optreden noodig.

In België, waar de volksbeweging nog pas tot zoo ernstige onlusten had gevoerd, was het thans, nu men op politiek gebied voorloopig bevredigd is, betrekkelijk zeer kalm. Des daags werd schier overal, uitgezonderd in sommige mijnen met volledig personeel gewerkt, en eerst door de socialistische optochten en toespraken kwam er tegen den avond wat meer dan gewone beweging, vooral, als steeds, door den toevloed van nieuwsgierigen.

In Frankrijk liet zich schier niets van den eersten Mei bespeuren, daar slechts enkele fabrieken stilstonden. In de fabrieksmiddelpunten Rijsel, Roubaix, Tourcoing, Carmaux, Decazeville, Marseille, Montluçon, Nantes en Amiens was alles kalm. Tegen den namiddag werden echter hier en daar optochten voorbereid, en des avonds zouden op de meeste groote plaatsen vergaderingen gehouden worden.

In Spanje waren de optochten deels verboden, zooals te Madrid, deels door tijdelijke hechtenis der raddraaiers verijdeld, zooals bijv. te Xeres. Te Barcelona manifesteerden eenige niet-socialistische werklieden-vereenigingen: elders hadden enkele vergaderingen plaats, maar nergens werd de rust verstoord.

In Portugal eveneens alles in rust. Er werden slechts eenige kalme vergaderingen gehouden.

In Italië bepaalde zich de Meidag tot een twaalftal vergaderingen in Rome: eenige dito's te Bologna, en een vijftal arrestaties te Florence.— Te Turijn, Milaan, Napels, Venetië, Livorno was het volkomen rustig.

In Zwitserland zou men van den geheelen Meidag nergens iets vernomen hebben, zoo niet te Bern ten minste 1200 menschen zich de moeite gegeven hadden, met 25 vlaggen (waaronder één roode) en een papier (met het dreigende woord „dynamiet" er op!) door de straten te trekken. Silbermann zorgde voor de onmisbare redevoering over „de drie achten," en daarmee was het uit.

In Oostenrijk werd hier en daar „gestaakt," en een beetje „betoogd", maar nergens viel iets belangrijks voor: zoodat de leegloopers, die groote dingen verwacht hadden, zeker spijt hadden, maar niet liever aan hun werk gebleven te zijn. Op het Prater te Weenen hielden de socialisten een soort van optochtje, en te Reichenberg, in Bohemen, werden voor eenige fabrieken dreigende samenscholingen gehouden, die echter zonder moeite door de politie konden worden uiteengejaagd.

In Duitschland waren de sociaaldemocraten zelven dermate van het ijdele hunner betoogingen overtuigd, dat zij in hun vergaderingen meer pret maakten dan politiek voerden; als de onvermijdelijke redevoerinkjes waren afgeloopen, ging men wat zingen en dansen of muziek maken! In een talrijke, ook door vele vrouwen en meisjes bezochte vergadering, verklaarde Liebknecht, dat, al was het nu niet raadzaam door te drijven, den 1e Mei algemeen als een feestdag te vieren, hij toch hoopte, dat het proletariaat eenmaal daartoe de macht zou hebben. In een vergadering van pottebakkers sprak de gewezen rijksbouwmeester Kessler, tegenwoordig leider der arbeiders.— Des ochtends was een vergadering van 500 personen uiteengejaagd, omdat een spreker den Keizer aanviel wegens diens gezegde over den plicht der militairen om bij oproeren desnoods op hun eigen vaders of broeders te schieten. — Des namiddags vormde zich een stoet van circa 1000 man, die echter op het Alexanderplein door de politie werd verstrooid. Later trok nog een troepje van omstreeks 100 man door de Lindenstraat (*Unter den Linden*); maar alles bleef rustig.— Ook te Hamburg, waar 13 vergaderingen gehouden werden, werd de rust niet verstoord.

In Engeland hadden hier en daar gedeeltelijke werkstakingen plaats, maar nergens kwam het tot een noemenswaardige betooging. Te Brighton, Northampton, Dundee enz. liepen eenige stakers feestelijk rond, en ook te Londen hielden eenige dokwerkers Maandag, maar om twee uur zag men op Trafalgar Square nog geen spoor van betooging. Eerst tegen 3 uur werd het in Hydepark een beetje levendig: circa 800 personen (grootendeels buitenlandsche anarchisten en joden; nog geen honderd werkelijke Engelschen) luisterden naar een paar toespraken van Louise Michel en anderen of verkochten brochures in.... het Russisch en het Hebreeuwsch! Vele manifestanten droegen roode sjerpen of cocarden of zwaaiden met roode vlaggetjes

De slotsom is, dat de door sommigen gevreesde Meibetoogingen met een sisser zijn afgeloopen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

DE Gouverneur is verhinderd Zondag 4 Juni a. s. bezoeken te ontvangen.

Curaçao 3 Juni 1893.

De Adjudant van den Gouverneur
R. W. VAN WIERINGEN

Met het stoomschip Prins Willem II vertrok laatstleden Dinsdag naar Nederland de HoogEerw. Heer Mgr. B. Frederiks, pastoor der St. Annakerk aan de Overzijde.

In Hem zien de katholieken van Curaçao een hunner eerbiedwaardigste en meest geachte priesters de missie verlaten.

Zou het slechts voor een wijle zijn?

Wij hopen het van harte, doch vreezen er voor. Het is bekend, dat het in het plan van Mgr. Frederiks ligt na herstel zijner krachten zoo spoedig mogelijk terug te keeren.

God bespoedige dan dit herstel.

Intusschen houde Mgr. Frederiks zich overtuigd, dat hier onder de katholieken, die Hij achterlaat, duizenden dankbare harten kloppen die de gedachtenis aan hun Vader en Weldoener eerbiedig bewaren en hun gebeden voor zijn herstel ten hemel opzenden;– dat menig andersgezinde, die in hem den rechtschapen, hartelijken, eerbiedwaardigen priester en vriend hoogschatte, zijn heengaan betreurt.

Meer dan veertig jaren werkte Mgr. Frederiks aan het heil der zielen in deze kolonie;– jaren van vruchtbaren, zegenrijken arbeid, die wèl door ons op hoogen prijs gesteld, maar slechts door God naar waarde kan vergolden worden.

Wij volgen Mgr. Frederiks met onze gebeden, wenschen Hem een gelukkigen overtocht en als het God behaagt, een spoedig weerzien in ons midden.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Juan Antonio Perez, Rita Paula, Dolores C. Parraga, J. A. Pietersz, Marcelino Oferman, Henry Bührmann 2, J. van der Singel Montanus, Antonio Zarraga, Ramon A. Sarria, Ceferino Sterling, Panchita M. de Madriz, Manuel A. Lares, Luisa Loock, S. A. de Lima, Ana Feliciana Lopez, Th. Jesurun, Leonardo S. Jetung, Francisco Guerrero, Pedro S. Gutiéres E, Maralla Henriquez, Federico de No. 7 Soler Eloisa Minchin de Harrison, Enriqueta M. Hueck, Olana Ys, Daniel M. Danies, M. Arends, Alexander Capriles, Carmen Valero, Carlos Wawoe.

NEDERLAND.

—Aan boord van een onzer oorlogsschepen had onlangs in een der kolenhokken eene ontploffing plaats, waarbij een stoker het leven liet. Om dergelijke ongelukken te voorkomen, zal bij de marine een nieuw model veiligheidslantaarn worden ingevoerd, terwijl de noodige verbeteringen voor den afvoer van gassen zullen worden aangebracht.

— Tusschen Utrecht en den Haag werd den 2 Mei door de directie van de Staatsspoorweg-maatschappij een proefrit gedaan met twee nieuw vervaardigde spoorwegrijtuigen ten gebruike in het internationaal verkeer tusschen Vlissingen en Berlijn. Het zijn twee aan de eischen van gerief beantwoordende wagens met verschillende compartimenten, geschikt voor zit- en slaapgelegenheid. Men kan langs eene overdekte loopplank van het eene in het andere salonrijtuig komen. De lengte van elken waggon, is eens zoo groot als die van een gewoon binnenlandsch spoorwegrijtuig.

De geriefelijke inrichting der verschillende coupé's, met ruim uitzicht naar buiten, valt terstond in het oog.

De directeur-generaal en de chefs van verschillende technische diensten der Staatsspoorweg-maatschappij maakten dezen proeftocht mede.

— Eerst tegen het einde van September verwacht men heropening der Brusselsche munt-conferentie. De regeering van Brussel zond naar Washington een voorstel in dien geest, maar ontving nog geen antwoord.

— Zal het eerste Nederlandsche Katholiek-werkliedencongres op 15 en 16 dezer te Rotterdam plaats hebben, ook in Frankrijk, waar de sociale beweging onder de Katholieken zoo lang heeft gesluimerd, blijft men niet achter. Het eerste Fransche Katholiek werkliedencongres zal 20 Mei te Reims gehouden worden.

BUITENLAND.

Rome. — Het schismatiek Rusland zal zich van nu af aan door een vasten Diplomaat bij den H. Stoel doen vertegenwoordigen. Bevond zich gedurende de laatste jaren herhaaldelijk een buitengewoon gezant te Rome, thans heeft de Czaar besloten er een diplomatiek agent voorgoed te vestigen.

— Keizerin Victoria Augusta, die na hare audiëntie bij den Paus slechts zeer oppervlakkig de museums van het Vaticaan heeft kunnen bezichtigen, is die Woensdag nogmaals gaan bezoeken met grootvorsting Paulowna van Rusland. Zij werden ontvangen door den majordomus, Mgr. Della Volpe, commandeur Visconti, directeur der museums, en tal van hoogwaardigheidsbekleeders van het Pauselijk hof. Na haar bezoek aan de galerijen, verzamelingen en bibliotheken, maakten de vorstinnen een rit door de tuinen van het Vaticaan. Bij haar vertrek werden haar bloemtuilen aangeboden.

— Op alle prelaten, die met den Duitschen Keizer bij zijn bezoek in aanraking zijn gekomen, heeft de Vorst den besten indruk gemaakt. De invloed van Berlijn is daardoor merkelijk gestegen. Ook van baron Von Marschall heeft men uitmuntende herinneringen. De Paus heeft den Duitschen minister geschenken medegegeven voor diens moeder en zusters, welke Katholiek zijn.

Italie.— Het bezoek van keizer Wilhelm is koning Humbert duur te staan gekomen. Het heeft hem ongeveer twee millioen gekost. Alleen de inrichting der keizerlijke vertrekken kostte 800.000 lire, het ontbijt te Pompeji 150.000.— De Keizer heeft bij zijn vertrek 10.000 lire voor de armen van Rome achtergelaten.

—Men verhaalt nog over Wilhelm's verblijf ten paleize de volgende anecdote.

Toen koning Humbert op eenen avond nog laat met zijn gast zat te praten, kwam de Keizer eensklaps op het denkbeeld— het was 's nachts één uur — om het garnizoen te laten alarmeeren. Koning Humbert deed vergeefs zijn best om zijn bondgenoot aan het verstand te brengen, dat men te Rome niet gesteld is op zulke Pruisische aardigheden; het hielp niet. Ten einde raad, wendde de koning zich in het Italiaansch tot de Koningin, om hem uit de verlegendheid te helpen, en deze had er dadelijk iets op gevonden:

„ Heeft Uwe Majesteit er wel aan gedacht, dat de kazerne der bersaglieri naast het Vaticaan ligt, en dat de Paus door het nachtelijk alarm zeer zou schrikken?"

Dat wilde de keizer toch niet, en nu eerst liet hij zijn denkbeeld varen.

— Het elfde Italiaansch Katholieken congres zal gehouden worden te Napels van 3 tot en met 7 October. Kardinaal Sanfelice, Aartsbisschop der stad, zal het eerevoorzitterschap bekleeden.

Frankrijk.—De 85-jarige maarschalk *Mac-Mahon* ligt ernstig aan influenza ziek. Men vreest voor zijn leven.

— Sedert 12 Maart ll. zijn te Castres (Frankrijk) alle apotheken op Zon- en feestdagen des middags te 12 uur gesloten. Bij beurten evenwel blijft één apotheek open voor noodzakelijke hulp, waarvan de naam en plaats aan elke apotheek staan aangeplakt.

—In de Kamer interpelleerde de socialistische afgevaardigde Dumay (die bij eene betooging in hechtenis genomen werd) de regeering over de maatregelen, ter gelegenheid der Meibetooging genomen. Volgens Dumay had het er veel van, of de regeering al het mogelijke had gedaan om eene herhaling van het bloedbad bij Fourmies uit te lokken.

De minister van binnenlandsche zaken verklaarde, dat alle afgevaardigden, die de orde verstoren, in hechtenis zullen worden genomen. De regeering zal niemand ontzien.

---

koe no ta toca, bo a toema brutalidad también di contesta mi observacion política, sigí pa un tahador como post-scriptum, coe un noi na un duelo. Es decir, despues di a poerba di mancha honor di un muher; bo a tuma ainda pa pleizir di combida na un golpi di spada, un homber drechi koe a toema su defensa na su cuenta. Mi no ta basta bobo pa coeri coe tal wega. Ademas mi kier bisa bo koe mi ta Católica, i koe mi religion ta prohibi duelo, ma lo bo no comprende esai.

" Bo ta un mididor di caja. Podiser bo a haja den bo wieg un fortuna koe ta permiti bo di cama por nada i di ocupa bo inclinacion, koe ta manda bo na duelo. Mi mester traha pa mi pam i mi no tin tempoe pa ocupa mi coe les di spada. Coe un palabra bao di nos dos partida lo ta sigur inegual.

"Ademas, bo bida no ta sirbi pa nada, i bo por disparce sin koe ningun hende sufri. Cerca mi no t'asina; i mi tin muher i jioe pa kende mi morto lo ta un pierde irreparabel, i koe lo tin drechi di maldicioná mi memoria si mi a caba asina coe un bida koe no ta toca mi.

' Pa casualidad mi por a herida bo pisar i anto lo mi a sinti un mordemento continuo di esai. Poco of hopi herida con toer es, un golpi di spada lo no a ofendé bo amor propio, i ta esai mi mester a raca, pa e herida por a sirbi bo di probecho.

Ata pakiko mi a tene mi na proyectoai, fuera di esai mi testigonan i mi a combini coe otro di ehecuté.

Awor nos ta bai huntoe na un café aki un banda. Lo bo consentí sin duda di apoyá coe bo mes suscricion, manifiesto di loke a socede aki. A mi ta empenja mi riba mi honor i mi testigoenan ta haci mes empenjo– di no papia nunca algo tocante e manifiesto, si bo no forza mi na esai. Si bo kier para contra, mi ta spierta bo, koe esai lo para bo maloe...."

Tabata parce, Fulgence dici, cendiendo un sigar, koe mi palabra famoso, apojá of sigi pa proeba, a haci algun efecto, pasobra e tres *dandy* nan a companja nos sin papia un palabra na café i nan a firma e manifiesto, scirbir henteramente pa nan adversario.

Kiko boso ta corda di mi duelo?

Sigur boso no ta considera mi manera sin falta. Mi ta di mes opinion, i si awé mi haja mi den mes situacion, mi ta sigura boso, anto.... ata, lo mi bolbé haci asina!

De eenvoudige motie van orde, waarmede de regeering zich vereenigd had, werd door de Kamer met 319 tegen 130 stemmen aangenomen.

Duitschland.—De geheele stad Keulen prijkte in vroolijken vlaggentooi ter gelegenheid van het dubbele jubilé van den Kardinaal-aartsbisschop, Mgr. Krementz. Twaalf Bisschoppen en Abten, honderden van Priesters en tal van deputaties uit geheel Rijnland vergezelden in feestelijken optocht den Kardinaal naar den Dom, waar Z. D. H. de pontificale Mis celebreerde. Mgr. Korum, bisschop van Trier, hield de feestrede. In den namiddag kwamen deputaties der stad, der provincie, van den Rijnschen adel en van tal van steden hare gelukwenschen aanbieden. Het weder was regenachtig, doch de toevloed van vreemdelingen niettemin groot.

— De Berlijnsche corr. van het *Hbl.* schrijft:

Als Parijs, London of Weenen iets heeft, dat Berlijn niet bezit, dan kunnen de bewoners der Spree-stad niet slapen voor zij dat ook hebben. Reeds lang stak het Berlijn, dat de voorname lieden in deze drie hoofdsteden hun dagelijksch *corso* maken in het Bois Boulogne, in het Hyde Park, in het Prater, en dat te Berlijn, dat toch zijn fraaien *Thiergarten* heeft, van iets dergelijks niet te bespeuren was. De paard- en rijtuighouders reden wel in den *Thiergarten*, maar eenigermate systematisch, zooals dat op bepaalde dagen en bepaalde uren elders gebeurt, was dat hier niet het geval. Nu, een paar jaar geleden, trachtten eenige officieren daarin verbetering te brengen en zij organiseerden een *corso* in den *Thiergarten*, dat wel zeer schitterend uitviel, maar niet meer herhaald werd. En Berlijn, dat dus in dit opzicht nog maar altijd achterbleef bij de andere groote steden van Midden Europa! Nu is het *corso* in den *Thiergarten* herhaald, en talrijker nog dan vroeger en men hoopt, dat het nu voorgoed in de gebruiken der Duitsche hoofdstad is gekomen. Het was dus een zeer levendig schouwspel tusschen 3 en 5 uur in de „Siegesallée" van den *Thiergarten*. In onafgebroken *files* reden de fraaie calèches, de vierspan koetsen, de *panniers*, de victoria's en talrijke huurrijtuigen ook, en daar naast de ruiters en amazonen soms in talrijke cavaleades vereenigd. De rit ging door de Siegesallée, om de „Siegessäule" en terug en natuurlijk had het schouwspel honderden toeschouwers gelokt. Eenige rijtuigen waren zeer fraai met bloemen gesierd, anderen muntten uit door den voornamen stijl, waarin rijtuig en bespanning waren gehouden. En men kreeg een zeer levendig beeld van het *Tout-Berlin*, dat zich nu gedurende den lentetijd in de hoofdstad ophoudt. Het keizerlijk hof was op den *Corso* vertegenwoordigd door den opperstalmeester en zijne gemalin, graaf en gravin Von Wedel, overigens zag men er de dames en heeren der Berlijnsche aristocratie, van den geldhandel, bekende sportslui, tal van officieren, kunstenaars en kunstenaressen. Het was heerlijk weder en het bosch vertoonde zich in al zijne lenteschoonheid en daar nu alles samenwerkte om dit *corso* te doen slagen, hopen de Berlijners, dat Berlijn nu ook weldra in dat opzicht niet voor zijn mededingsters in het buitenland zal behoeven onder te doen. Berlijn is ontegenzeggelijk een groote stad, maar nu en dan legt het zelf zooveel nadruk op dat feit en kijkt het met zulke begeerige blikken naar Parijs en Londen, dat men wel eens op de gedachte komt, dat het toch nog heel veel kleinsteedsch heeft.

— De *Germania* herinnert er aan, dat 25 jaar geleden Karl Vogt vol vadertrots in de *Neue freie Presse* schreef, dat zijn achtjarig zoontje veel te verlicht was, om aan wonderen te gelooven en, uit school komend, vertelde dat men den jongens had willen wijsmaken, dat Daniël ongedeerd in den leeuwenkuil was gebleven, maar hij geloofde er niets van, en de onderwijzer had dus kletspraat vertelt.

Op 21 jarigen leeftijd schoot dit veelbelovend professorskind zich een kogel door de hersens, — een natuurlijk gevolg van de opvoeding, die zijn vader hem gegeven had.

Engeland. — Meermalen heeft het gerucht geloopen, dat de hertog van York, de zoon van den prins van Wales, huwen zou met prinses Mary van Teck, de bruid van zijn ouderen broeder, den hertog van Clarence, die weinige dagen voor de trouwplechtigheid stierf. Thans is de verloving officieel bekend gemaakt.

Prins George van Engeland, hertog van York, wordt den 3den Mei 28 jaar oud; de toekomstige koning van Engeland heeft steeds dienst gedaan op de vloot en is evenals prins Heinrich van Pruissen, zijn neef, een uitmuntend zeeofficier. Prinses Mary van Teck is eene verre bloedverwante van den prins; beider overgrootvaders waren broeders. Zij viert den 26 Mei haar 26sten verjaardag.

— Men zal zich den geneesheer Dr. Tanner herinneren, die zich jaren geleden zekere faam verwierf, doordat hij de eerste was, die veertig dagen achtereen zonder eten beproefde door te brengen, om te bewijzen dat er in de Veertig-daagsche Vasten van den Zaligmaker niets bovennatuurlijks lag. De ongelukkige heeft zich thans door inspuiting van vergift [eene groote dosis morphine] gedood. Hij heeft een brief nagelaten, waarin hij schrijft: "Wij komen op de wereld zonder onze toestemming; we zullen ten minste wel het recht hebben, eruit te gaan als wij willen." — Dat zou slechts waar kunnen wezen, als er geen God bestond.

— De dader van den aanslag op den minister-president Gladstone, de werkman Townsend, dus verhaalt de *Pall Mall Gazette*, was voornemens geweest Gladstone in den avond van den dag, waarop het Lagerhuis de home-rule-bill in tweede lezing aannam, dood te schieten. Hij wachtte hem toen, met een geladen pistool onder de jas verborgen, voor zijne woning op. Townsend had Gladstone nooit te voren gezien. Toen hij hem bemerkte, was hij zoo getroffen door de gelijkenis van den grijsaard met zijn eigen vader, dat hij de daad niet volvoerde en heenging. Later herhaalde hij zijne poging.

Spanje.— Toen Koningin-regentes Cristina gisterenochtend 6 Mei uit de Hoogmis kwam, beproefde een kerel het vorstelijk rijtuig te naderen onder het uiten van oproerig kreten en bedreigingen.

De liberale bladen vertellen natuurlijk weer, dat de man dronken was, om daardoor den ernst van het feit te verkleinen, doch het is een beteekenisvol geval, te meer wijl de gearresteerde een oud-militair blijkt te zijn.

Servie. — De nieuwe regeering heeft den zoon van den vroeger zoo machtigen regent Ristics, die secretaris van legatie te Parijs was, ontslagen en hem benoemd tot.... brievengaarder van een plattelandspostkantoor in een dorpje van zijn vaderland. De telegraaf voegt er bij, dat Risticz junior voor de eer bedankt heeft!

Zweden. — De Eerste Kamer heeft met groote meerderheid alle voorstellen tot invoering van het algemeen stemrecht onder eenigerlei vorm, en zelfs tot uitbreiding van het kiesrecht door verlaging van den census, verworpen.

Afrika.— Opnieuw is door een Engelschen kruiser in zee voor Zanzibar een Arabische schuit opgepikt, die 42 slaven aan boord bleek te hebben. De ongelukkige zwarten werden onmiddellijk in vrijheid gesteld. Het vaartuig kwam van de Duitsche kust en stevende naar het noorden.

Amerika.—President Cleveland had laatst het ongeluk zijn hoofd te stooten, toen hij in zijn rijtuig opstond om te danken voor de toejuichingen der menigte. Door het bloeden der wond was de president genoodzaakt naar zijn hotel terug te keeren, om zich te laten verbinden; daarna kon hij zijn rijtoer voortzetten.

De wond was niet ernstig, en de president kon dan ook nog naar Chicago vertrekken.

NOTICIANAN DI CABEL

—o—

Paris, 28 *Mayo*.— Según noticia di la Haya, la reina Wilhelmina ta seriamente maloe di consunción (un sorto di mal di pecho). Si él moeri su dinastía lo caba, i nan ta keré koe Alemania lo trecé e cuestión di anexá Holanda; sin embargo Francia lo exigí pa toemá p' éle e reino aljí na compensación di Alsacia Lorena! ?

New-York. — Courant *Herald* ta bisa koe rebéldenan a triunfá na Nicaragua. Presidente Dr. Roberto Salazar a presentá su demisión.

Arecibo (*Puerto Rico*). — Hinter ciudad a ser incendiá. Gobernador a bai. Pérdidanan ta ascendé na 3 miljón franc. Gefe di estación telegráfica a ser víctima.

New-York. — Cártanan di Havre ta doená nobo di bancarota di Mr. Schots, especulador di koffie na bolsa. Su pasivo ta un miljon di franc.

E lei electoral koe a ser modificá den Cámara di diputádonan, ta excluí fó di cámara toer empleado asalaría di ministerio.

Na consecuencia dj'esai, 60 miembro di Parlamento lo no por ser electo, entre nan, Casimir Perier i Christophle.

Nan ta anuncia algun caso di cólera na Tolón, Marsella i Hamburgo.

Noticia di España ta bisa koe nan a reconocé koe ta necesario di revisá presupuesto.

Vapor inglés, *Germania* a bai pique durante un mal tempoe. 65 persona a perecé.

VERSCHEIDENHEDEN.

In een der Londensche hoofdstraten staan tegenover elkaar twee telegraafkantoren, het eene voor den kabel Londen —Parijs (via Dover en Calais) het andere voor den kabel Londen—Brussel (via Ostende).

Tusschen de ambtenaren der beide kantoren bestaat niet de minste naijver, integendeel zij zijn over het algemeen zeer goede vrienden, die elkaar dikwijls bezoeken.

Zoo liet een telegrafist, bij een bezoek aan zijne buren, zijn pijp op tafel liggen.

Beleefd vroeg hij een besteller zijn pijp eventjes te halen, doch deze weigerde, daar hij wel aangesteld was om telegrammen te bezorgen, doch niet om vergeten pijpen te halen.

Kalmpjes zette de telegrafist zich aan zijn toestel en seinde Dover om hem met Calais te verbinden, dit geschied zijnde vroeg hij Calais verbinding met Parijs; Parijs met Brussel; Brussel met Ostende en verzocht ten slotte Ostende verbinding met Londen te geven.

Juist bevond zich zijn vriend, waarmede hij een paar minuten geleden een buurpraatje had gehouden, aan het toestel, wien hij nu als volgt telegrafeerde:

„Ik heb mijn pijp op uw tafel laten liggen, laat haar eventjes bij mijn brengen, de eenigste besteller, die ik te mijne beschikking heb, verkiest het niet te doen."

Voor dat er 30 seconden verloopen waren, werd de pijp, die langs een vrij grooten omweg gevraagd was, aan het bureau bezorgd.

Op welke wijze de nijverheid zich reeds de resultaten der phonographie ten nutte maakte, blijkt uit eene mededeeling uit Zwitserland, volgens welke aan een horlogemaker uit Genève een brevet is uitgereikt voor een sprekend repetitiehorloge. Hiervan wordt het volgende medegedeeld: Het sprekend horloge is met behulp van den phonograaf vervaardigd; in de horlogekast bevindt zich eene phonographische plaat, waarop vóór de gereedmaking van het uurwerk de uren en kwartieruren uitgesproken zijn. In het geheel draagt de schijf 48 concentrische voren of insnijdingen, waarvan 12 de phonographische tijds-opgaven der volle uren, 12 die der uren en het eerste, 12 die der uren en het tweede, en 12 die der uren en het derde kwartier in zich dragen.

Wijst nu b. v. de uurwijzer op de wijzerplaat 12¼ uur aan, dan grijpt eene fijne spits in de overeenkomstige insnijding, en van de gelijktijdig draaiende schijf zal dan de tijdsopgave twaalf en een kwart weerklinken, juist zoo, als bij de phonograaf van den draaienden wals de daarop gesproken woorden worden weergegeven.

Het deksel van het uurwerk heeft in het midden eene kleine geluidopening, gelijk aan de natuurlijk belangrijk grootere geluidopeningen bij de telephoon.

Wordt de opening aan het oor gehouden, dan is de gesproken tijd des te duidelijker te hooren.

Een slachtoffer van de accijnsafschaffing. Aan een der politiebureaux te Amsterdam werd onlangs een heer binnengebracht in erg kennelijken staat.

Gewoonlijk treffen de politiebeambten in zulke machteloozen meestal luitjes, die ze wel eens meer gezien hebben, maar ditmaal was het een nieuwe klant.

Ook kwam daar spoedig navraag of vader ook een ongeluk gekregen had „Neen," was het antwoord!, „vader kwam over een uurtje thuis!"

Algemeene verwondering. Vader was nog nooit buiten zijn boekje gegaan; wat zou dan toch nu wel de reden zijn ditmaal?

Toen hij thuis gekomen was, moest hij natuurlijk een verhoor ondergaan, en wat antwoordde hij: „Och vrouw, ik weet, dat Maandag de accijns op de klare verhoogd wordt, en nu dacht ik, ik zal nu maar om de goedkoopte wat meer nemen."

De directeur der gevangenis Strosser, te Munster, die reeds in het afgeloopen jaar door een tuchthuisboef levensgevaarlijk met een zware waterkruik aan het hoofd verwond werd, werd onlangs door een tuchthuisboef, die wegens moord ter dood veroordeeld was maar tot levenslange gevangenisstraf werd begenadigd, aangevallen en met een mes zwaar aan hals en schouders verwond, doch gelukkig niet doodelijk.

Te Parijs wedde een zonderling, een millionnair van Cuba, met een kellner van een der Parijsche restaurants om 1000 pond sterling, dat deze niet binnen 24 uren 2000 broodjes met ham zou kunnen klaar maken. De kellner echter had de broodjes reeds gereed in 19 uur en 40 minuten, zoodat hij de weddenschap schitterend won. Hij had 22 hammen versneden. De broodjes, die natuurlijk ook door den Amerikaan waren betaald, werden gezonden naar eenige weezeninrichtingen en ziekenhuizen.

In verscheidene steden van den Amerikaanschen Staat New-York — dus meldt *Harpers's Weekly* — zal men bij de verkiezingen zonder stembriefjes, machinaal stemmen. De kiezer komt in een kamertje, waar aan de ijzeren wanden knopjes zijn, met de namen van de verschillende candidaten, en hij wijst door te drukken op een van die knopjes den candidaat dien hij kiezen wil, aan. Er zijn maatregelen genomen, dat alles eerlijk toegaat en niemand meer dan één stem op een candidaat kan uitbrengen.

Men heeft te Lockport eene welgeslaagde proef genomen met die manier van stemmen, welke als zij ook nu voldoet, zeker wel spoedig meer toegepast zal worden.

Een millionnair te Chicago, Thomas Lynch, heeft voor een 4jarig dochtertje een miniatuur huis laten bouwen, met een park er bij, waarin men de kostbaarste kleine gewassen vindt. Het paleisje bevat alles wat in een rijke woning wordt vereischt, tot gasverlichting en electrische geleidingen toe. Een badkamer met waterleiding, volledige keuken met serviezen, mangelkamer, biljardkamer, salon met kunstwerken, provisiekamer, wijnkelder, dat alles ontbreekt niet, en zelfs op de deur is een zilveren naambordje aangebracht, waarop gegraveerd is: Jongejuffr. Lelia Lynch.

De beroemde Amerikaan Edison gaf onlangs een allermerkwaardigste electrische soirée in zijn villa van Menle Park, te New-York, aan de leden van de *Franklin Club*. Onder de menigvuldige electrische verrassingen verdient vooral deze vermelding: Een wassen

beeld, de buste van Franklin, den grooten voorganger van Edison voorstellende, was met laurierboomen en sierplanten omgeven en straalde in een zee van licht, door gloeilampjes in allerlei kleuren verspreid. Dit was op zich-zelf reeds een zinrijk denkbeeld; maar tot groote verbazing der gasten opende het wassen beeld eensklaps den mond en heette door middel van een daar verborgen phonograaf de gasten welkom,. terwijl het beeld verder eenige toepasselijke opmerkingen maakte en eenige zijner gulden leefregels citeerde. Plotseling gingen de lichten uit en verschenen twee geraamten met gloeiende oogholten en gehuld in een spookachtig licht, terwijl zij met huiveringwekkende phonographische stem begonnen te zingen:

„ Zooals gij thans zijt, waren wij ook.
Zooals wij nu zijn, wordt gij ook."

De geesten verdwenen, de lichten gloeiden weder en de gasten konden van hun ietwat angstige verbazing bekomen.

In een aquarium droegen de goudvisschen allen kleine gloeilampjes, die met zeer dunne kettinkjes aan de stroomleiding waren aangesloten.

Een Mexicaan, Alfonso Elizondo geheeten, was veroordeeld om gehangen te worden wegens een moord. Te Fonville in Texas zou het vonnis ten uitvoer gebracht worden. Op het laatste oogenblik gaf de regeering gratie, doch het schavot was reeds opgesteld en een groote menigte verdrong zich om de terechtstelling bij te wonen.

De sherif was bevreesd, dat het geachte publiek zich van den moordenaar zou meester maken om hem te lynchen, zoo het bekend mocht worden, dat hij begenadigd was. Hij nam toen tot de volgende list zijne toevlucht; met den moordenaar werd afgesproken, dat men doen zou alsof men hem ophing. Het gewichtige uur brak aan, duizenden verdrongen zich op het plein om het verdedelende schouwspel te genieten; de delinquent verscheen op het schavot. De strop werd oogenschijnlijk om den hals geslagen, de kap den man over het hoofd vastgemaakt; even een gesparteI met de beenen en toen was alles stil. Het publiek ging tevreden huiswaarts, in geen jaren had men zoo'n mooie executie bijgewoond. De levend gehangene werd losgemaakt en weldra in veiligheid gebracht.

Als een bewijs dat de naam van Pruikenstad, die men vroeger wel eens aan Utrecht gegeven heeft, althans voorheen niet geheel onverdiend was, geldt wel de zorg voor de kappers, die „ burgemeesteren en vroedschap der stad Utregt" aan den dag legden door een publicatie waarbij zij, „ in ervaringe gekomen zynde dat verscheyde Personen, eenige jaren herwaarts zig hebben opgehouden met van buyten binnen deese stad in te voeren groote quantiteit gemaakte Paruycken en dezelfde alhier te veylen en verkoopen, waardoor de Pruyckmakers binnen deze stad zeer benadeeld worden," — dien invoer en verkoop aldaar geheel verboden.

De publicatie is van 22 Dec. 1753, en daarbij werd niet alleen bepaald, dat alle in strijd met deze verordening ingevoerde pruiken zouden worden verbeurd verklaard ten behoeve van de aalmoezeniers-kamer der stad, maar daarenboven nog een boete zou worden opgelegd van vijftig gulden, „ een derde voor den heer hoofd-officier, een derde voor den aanbrenger, en een derde voor voorschreeve aalmoezeniers-kamer."

„ En om alle contraventiën tegen te gaan, zal niemand voor zig meerder dan twee Paruycken teffens vermogen te doen inkomen (invoer voor eigen gebruik was namelijk uitgesloten) 't welk op het adres dat op de doos of het kistje gesteld wordt, zal moeten staan."

Om de goede uitvoering dezer verordening te verzekeren, werden nevens andere aangewezen autoriteiten „ ook geauthoriseerd de respectieve Paruyckmakers en Hairverkopers alhier om de contraventeurs ingevolge de publicatie te beboeten."

La vara mágica mendigo.

Cierto dia llegóse un mendigo á un monasterio y pidió una limosna, pero á esa época habia en el pais una gran carestía y la limosna le fué rehusada. Marchóse el mendigo lamentándose. El prior sin embargo, se movió á compasion y dijo: "llamad á ese pobre hombre atrás y dadle el último bocado que haya en el monasterio." Al recibir el pan de manos del religioso el mendigo tendió su vara en el suelo y al recogerla de nuevo, viose brotar del mismo lugar donde había estado la vara una fuente de agua pura y cristalina.

Esta es la historia de una fuente que aun existe en cierta aldea de Francia. No vemos inconveniente en creerla, pues que la lección es más importante que el hecho. La benevolencia y la gratitud valen más que las cosas ú objetos que las manifiestan.

Los siglos han seguido su pesado vuelo. El monasterio está hoy convertida en ruinas, y los monges no existen ya, pero las avecillas cantan con regocijo sobre las quebrantadas paredes y el agua de la fuente del mendigo sigue siendo tan dulce como nunca. Aun hoy dia los transeuntes beben de ella, mostrándose tan agradecidos de poder apagar con ella su sed como el mendigo lo estuvo con el pan del prior.

No está al alcance de todos poder recompensar un favor con tanta esplendidez como la hizo el mendigo pero al menos sabemos apreciar la buena suerte cuando esta nos toca.

Hemos recibido últimamente una carta que concluye con estas palabras: "Doy á Vds. permiso para hacer público este milagro." Dice el autor de dicha carta que ha estado sufriendo por mucho tiempo de enfermedad del corazón. "Me era imposible andar," dice, "ó moverme sin esperimentar palpitación alarmante y otros síntomas que me ocasionaban mucha inquietud. Mi médico me ordenó el iodo y otras medicinas, pero ninguna de ellas me aliviaba. Por casualidad un dia uno de sus folletos llegó á mis manos, y después de haber tomado tres botellas del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, mi enfermedad me abandonó por completo. (Firma) FRANCISCO RUEDA, Calle de Tendillas de Santa Paz, Núm". 27 Granada, Octubre 14 de 1892."

"Este milagro" como lo llama el Señor Rueda, "puede esplicarse fácilmente sobre principios naturales. Dicho señor era víctima de la indigestión y dispepsia y sus dolencias en el corazón eran uno de los síntomas y resultados de esa común y peligrosa enfermedad. Los venenos procedentes del estómago en cuyo órgano reinaba la dispepsia esparciendo el malestar por todo el cuerpo, eran lo que ocasionaba todo el daño Es verdaderamente lástima que la gente ignore de donde procede casi siempre las enfermedades, es decir, de los órganos debilitados y entorpecidos de al digestion, y que no sepan que los sería fácil hacer deliberadamente lo que el Sr. Rueda hiciera por una casualidad, ó sea, emplear el Jarabe Curativo de la Madre Seigel desde luego que se manifiesten indicios de algún desórden, pero este caso y otros idénticos les servirá de lección.

"Me dirijo á Vds. para participarles' dice otro corresponsal, "que he estado sufriendo durante cinco años con una enfermedad en el estómago, y ninguna medicina pudo aliviarme de los dolores ni del vómito. Casi todo lo que comía ó bebía lo devolvía un cuarto de hora después. Tantos y tan crueles eran los dolores que sufría, y en tan diferentes partes del cuerpo, que no parecía sino que era yo víctima de varias enfermedades á la vez.

"No obstante, después que empecé á emplear el Jarabe de la Madre Seigel, me curó por completo en menos de un año. De Vds. Afmo. (Firma) SEBASTIAN JIMÉNEZ, Medina. Sidonia (Cádiz), Septiembre 29 de 1892."

Nada misterioso hay en esto. En lugar de ser víctima de varias enfermedades, nuestro amigo lo era solamente de una, ó sea la indigestión y dispepsia lo cual era lo bastante. Afortunadamente ese remedio tan eficaz y tan conocido ya, curó dicha enfermedad y le dejó tan saludable y fuerte.

El mendigo pidió pan. Ya contaba con el apetito. El Jarabe de la Madre Seigel hace más, pues dá el apetito y la digestion á los que están á punto de morir en presencia del alimento que no pueden tomar.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel.		Philadelph.	
Vertrekt van NEW YORK....	April.	5	April.	15	April.	26	Mei.	6	Mei.	17	Mei.	27
Komt aan te CURAÇAO	,,	11	,,	21	Mei.	2	,,	12	,,	23	Juni.	2
Vertrekt van ,, ...	,,	12	,,	22		3	,,	13	,,	24	,,	3
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	13	,,	23	,,	4	,,	14	,,	25	,,	4
Vertrekt van ,,	,,	13	,,	24	,,	4	,,	15	,,	25	,,	5
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	14	,,	25	,,	5	,,	16	,,	26	,,	6
Vertrekt van ,, ..	,,	18	,,	28	,,	9	,,	19	,,	30	,,	9
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	19	,,	29	,,	10	,,	20	,,	31	,,	10
Vertrekt van ,,	,,	19	,,	29	,,	10	,,	20	,,	31	,,	10
Komt aan te CURAÇAO	,,	20	,,	30	,,	11	,,	21	Juni.	1	,,	11
Vertrekt van ,, ...	,,	21	Mei.	2	,,	12	,,	23	,,	2	,,	13
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	22	,,	3	,,	13	,,	24	,,	3	,,	14
Komt aan te NEW-YORK...	,,	28	,,	9	,,	19	,,	30	,,	9	,,	20

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	April.	12	April.	22	Mei.	3	Mei.	13	Mei.	24
Komt aan te MARACAIBO......		13		23		4		14		25
Vertrekt van "		18		29		9		20		30
Komt aan te CURAÇAO........		19		30		10		21		31

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAÇAO.